

Щойно у видавництві «Богуславкнига» вийшла з друку книга «Що треба знати кожному Українцеві?» (відтворення видання 1915 року), яку можна придбати у книгарнях міста.

«Українець той, хто причисляє себе до Українців»... Ці слова були виголошені понад 100 років тому зовсім молодою людиною. Їх автор — вірний патріот України Богдан Заклинський — не прожив і 60 років (1886—1946), ніколи не претендував на геніальність, працював з усіх можливих сил: учителював, займався журналістською, видавничою діяльністю, захоплювався українським фольклором та етнографією. На зібрані ним етнографічні матеріали можемо натрапити у творах І. Франка, В. Стефаника, А. Чайковського, В. Гнатюка, з якими він підтримував листовні й особисті дружні стосунки.

Завжди займав активну громадянську позицію, а коли виникла потреба (у час Першої світової війни), у званні підхорунжого вступив до лав Українських січових стрільців. На його могилі, що на Личаківському кладовищі, поставлено дубовий хрест зі скромним написом: «Богдан Заклинський, учитель».

Уже в 25 років Б. Заклинський написав свою першу роботу, яку насмілився назвати «Всеукраїнський Катехизм (Що мусить знати кождий Українець?)» (Вижниця, 1911). Пізніше, у 1915 році, ця книга виходить у Відні під назвою «Що треба знати кожному Українцеві?». У ній автор щиро і впевнено викладає не тільки те, «що має знати кождий Українець», а й те, які вимоги мусить ставити перед собою. Патріотом він називає того, хто не тільки любить свій народ і рідний край, а й «старається допомогти своєму народови і працює для сього з усіх своїх сил».

Дуже визначально, що Б. Заклинський пише назву нашого народу з великої літери, але ж так само він пише й про інші народи: Німці, Болгари, Москалі... З великої літери пишуться назви народів і в головній книзі людства – Біблії. Взагалі, незважаючи на те, що автор ні в цій книзі, ні в усіх інших своїх працях не наголошує на своїй вірі в Бога, вся книга й за змістом, і за структурою дуже близька до Святого Письма та християнської літератури. Перші три глави називаються «Український народ», «Українська земля», «Українська мова» і тільки четверта — «Віра Українців». Але ж книга має значення Катехизму. Автор начебто хоче сказати: Народ, Земля, Мова — це наша віра! Як Українці-Християни вірять у Святу Трійцю, так і всі Українці мають вірити у свою трійцю: Україну — неньку, народ — сина, мову — духа.

Б. Заклинський пише: «Хто зрікається свого народу — зрадник! Зрада — найтяжчий злочин». Порівняймо з мовою Ісуса Христа: «Хто ж Мене зречеться перед людьми, того й Я зречусь перед Отцем Моїм Небесним» (Мф 10:33).

Заповідав Спаситель: «Ніхто неспроможен любити більше, ніж тоді, коли він за своїх друзів своє життя віддає» (Ін 15:13). Погоджується з Ним український патріот: «Покласти життя за свій народ — се найвища заслуга, яку чоловік може здобути, тож і найбільша честь належить тим героям!»

Взагалі, крім таких важливих істин, автор зі столітньої давнини відкриває нам і причини наших бід, дає поради на сьогодні: «Чужі народи не відають, чого нам треба, і не роблять того, що Україні на користь. Щоб Україна була могутя, треба, щоб вона була вся разом, вкупі, під одною управою».

Великий патріот на запитання «Що ж робити?» впевнено відповідав: «Вставаймо до боротьби за власну домівку, за Вільну Україну! До праці, браття-Українці!».

І ми, сучасні Українці, маємо завжди тримати перед собою ці його слова і щодня працювати, молитися, захищати Україну.

Укладач видання Володимир Романенко